

[**POŁŚLEDNIK** *sb m*

poślędnik a. puślędnik.

N pl półśl(e)dnicy.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: pólşzednik.

Chłop uprawiający pole o powierzchni połowy śladu, tj. łanu lub włoki: W tej wsi jest kmieci osiadłych 23, mają pod sobą śladów 23, z każdego śladu płacą czynszu na ś. Marcin po fl. 2 gr.21 den 12 [...] ci, co na całych śladach 20 po ćw. 1 chmielu, a półślędnicy nic *LustrWpol* I 159.

Synonimy: połłannik, połowócznik.

sMFr